

Felcsúti Hírlap

2022. december, XI. évf., 12. szám (124.)

Képriport Mesebeli utazás

Ismét útjára indult a Mikulásvonat

Petőfivel a buszon

Felcsútra látogatott a Petőfi Irodalmi
Múzeum vándorkiállítása

Családmese

Látogatóban
a Tyeklár családnál

Szent Miklós napján

Az év egyik legjobban várt
ünnepének krónikája

Decemberi tartalom

3

Lapszél

Boldogmondások

4

Petőfivel a buszon

Felcsútra látogatott a Petőfi Irodalmi Múzeum
vándorkiállítása

8

Szent Miklós napján

Az év egyik legjobban várt ünnepének krónikája

14

Családmese

Látogatóban a Tyeklár családnál

18

Képriport

Ismét útjára indult a Mikulásvonat

22

Mesesarok

Kutyák rémes éjszakája

24

Büszkeségünk

Találkozás Izsák Anna teqballvilágbajnokkal
és edzőjével, Sipos Árpáddal

27

Kert

Ilyenkor is él, csak alszik

28

Harangszó

Megajándékozottként
Fogantatott – született

30

Mozaik

Lapszél Boldogmondások

Fotó: rhythmsofplay.com

- ★ Boldogok, akiknek a karácsony még mindig áldott, s nem szegényült kellemessé.
- ★ Boldogok, akik túllátanak a boltok karácsonyi kacatoktól hemzsegő polcain, a téli dekorációkkal teli kirakatokon, s látják az ünnep igazi lényegét.
- ★ Boldogok, akik számára az adventi koszorú és a karácsonyfa nem holmi ünnepi díszlet, hanem szent szimbólum.
- ★ Boldogok, akik nem csupán a szépen feldíszített, ajándékokkal telepakolt karácsonyfát látják, de a maga egyszerűségében a betlehemi jászlat is.
- ★ Boldogok, akik az ünnep előtti rohanásban meg tudnak állni, s el tudnak csendesedni, ha csak egy pillanatra is.
- ★ Boldogok, akik a Jingle Bellsen túl meghallják a lélek hangját is.
- ★ Boldogok, akik nem csupán a vakítóan kivilágított, tömött és zajos bevásárlóközpontokba térnek be az ünnep táján, hanem a – különösen a roráték idején – halk fényben tündöklő templomokba is.
- ★ Boldogok, akik tudják, hogy a maguk tákolta ajándék, legyen bármilyen csekélység, mindig a legszebb meglepetés, többet ér, mint a súlyos összegekért megvásárolt csilivili „termék”.
- ★ Boldogok, akik a fogyasztói társadalom tolakodó, portékáit erőszakosan ránk tukmáló karácsonya helyett meg tudnak lenni az ünnep szerénységében is.
- ★ Boldogok, akik az ünnep idején töltökezni is tudnak, nem csupán költekezni.
- ★ Boldogok, akik a karácsonyünnepükből magát az ünnepeltet, a világra született Istent sem hagyják ki.
- ★ Boldogok, akik nem tudják le egy gondosan összeállított ajándécsomaggal az ilyenkor szokásos jótékonykodást, hanem valóban odafordulnak a rászorulókhöz, a betegekhez, az öregekhez, a szenvedőkhöz.
- ★ Boldogok, akik ünnepükben a szomorkodókra is gondolnak, s egy jó szót szólnak azokhoz, akiknek a karácsony a legjobban fáj, akiknek „a szeretet ünnepe” magányban, bánatban, gyászban telik.
- ★ Boldogok, akik azt a kevéskét, amijük van, másokkal is meg tudják osztani.
- ★ Boldogok, akik életük legnehezebb pillanataiban Mária ráhagyatkozásával tudnak bízni az Úr gondviselésében, s vele együtt mondják ki: „legyen nekem a Te igéd szerint”.
- ★ Boldogok, akik felismerik, hogy békétlenségtől szenvedő, önmagából kifordult világunk számára az egyetlen gyógyír az ártatlan kisgyermek képében érkező Üdvözítő.
- ★ Boldogok, akik engedik, hogy napjaink vészterhes időszakában megszülessen a szívükben a Megváltó.

Nagy Enikő

Lapunk írásaival, gondolataival, képeivel kívánunk áldott karácsonyt
és boldog új évet kedves Olvasóinknak!

Kultúra **Petőfivel a buszon**

Felcsútra látogatott a Petőfi Irodalmi Múzeum vándorkiállítása

Tértél már le a kitaposott ösvényről? Mi az a cél, amiért bármilyen nehézséggel megküzdenél? Mi az az igazság, amiért bárkivel vitába szállsz? Kivel utaznál végig egy egész életet? Merre utazol szívesen? Milyen helyszínekhez kötődnek életed fordulópontjai? – efféle örökérvényű kérdések sorjázta a falakon, érzékelte: a kétszáz éve született Petőfi Sándor alkotói életútja nem is áll olyan távol a mai ember dilemmáitól. December első napjaiban a felcsúti Faluház előtt parkolt a Petőfi Irodalmi Múzeum egyedi kialakítású mozgó múzeumbusza, amely szeptember 1-jén azért indult útjára, hogy a Petőfi Sándor-émlékévben határokon innen és túl minél többekhez vigye el élményszerűen a költő életművét. Az „utazók” a vándorló tárlat interaktív paneljeit felfedezve az életén végigszáguló Petőfi sajátos világába pillanthattak bele.

„Ez a vándorkiállítás azt bizonyítja, hogy az 1823 és 1849 között, vagyis mindössze 26 évet élt Petőfi Sándor napjaink szóhasználatával igazi influenszer volt, olyasvalaki, aki nagy hatással volt a korára – kezdte iskolásaink számára a rendhagyó tárlatvezetést Gyenes Fanni, a Petőfi Irodalmi Múzeum szakembere, s máris előkerült három ismert Petőfi-portré. – Az egyik az irodalmi élet elismert alkotójává lett 22 éves költő első publikus képmása, Barabás Miklós 1845-ben készült rajza, amely az elsősorban nőknek szóló Pesti Divatlap mellékleteként jelent meg, s a kordivatnak megfelelően atillában ábrázolja a költőt, a másik egy dagerrotípia, amelyet barátja, Egressy Gábor színész 1844-45 körül készített Petőfiről, a harmadik pedig ugyancsak Barabás Miklós grafikája, méghozzá nem sokkal a költő halála előtt. Ezek közül a fotó az, amely megmutatja, valójában hogyan nézett ki Petőfi, ám a másik két ábrázolás azért jelentős, mert arról árulkodnak, hogy a költő éppen milyen arcát szerette volna »követőinek« megmutatni. A tematikus utazótárlat célja nem más, mint hogy közeliben láttassa Petőfit, érzékelte, hogy neki is voltak törekvései, vágyai, problémái, ugyanolyan ember volt, mint mi.”

A Petőfi Irodalmi Múzeum buszra álmódott vándorkiállítása, amely a Petőfi Sándor-émlékév, avagy a költő születésének 200. évfordulója alkalmából jött létre, szeptember 1-jén indult útjára. Első állomása a költő szülővárosa, Kiskőrös volt, amelyet 2023 nyaráig több mint kétszáz település követ szerte a Kárpát-medencében. Felcsútra érkeztek 93 nap alatt 3620 kilométert tett már meg a múzeumbusz, amely községünk előtt 51 településen járt, s 16816 látogatót számlált. Az utazókiállítás kiemelt célja, hogy határon innen és túl is minél több honfitársunkhoz juttassa el élményszerűen Petőfi Sándor életművét, karakterét. A tárlat az út, a sebesség, a haladás, az utazás fogalmából indul ki, s az aktuális irodalomtörténeti kutatásokra alapozva, egyedi megközelítésből mutatja be a költő személyiségét, munkásságát.

„Átröpülök hosszában hazámon” – a címet adó mottó a Dalaim című vers részlete, amely nemcsak Petőfi utazás iránti szenvedélyét és költői ambícióit fejezi ki, de utal a tárlat nem mindennapi jellegére is. A kiállítás képzeletbeli utazásra hív: 1845-ben felszállunk a gyors szekérre Petőfi mellé, hogy a költő a „változó szerencse szekerén” felidézze számunkra múltjának meghatározó állomásait, és velünk együtt fürkessze jövőjét.

A tárlat alapját tíz kiemelt gyűjteményi darab alkotja, mely a képzeletbeli utazás egy-egy állomását jelzi: az édesapa, Petrovics István mészárosbárdja, a Szendrey Júliától a „Talpra Magyar Versért” kapott gyöngyhímzéses kecskebőr biedermeier pénztárca, Petőfi pipája, századosi kardja, fatáblás-csontbábussakk-készlete, fehér mázas tálja, melyből kedves kocsonyáját elfogyasztotta, Petőfi Arany Jánosról készített ceruzarajza, amely a nagyszalontai költő első ismert arcképe lett, vagy épp egy biliárdasztal, amelyet Petőfi a törzshelyén, a Pilvax kávéházban használhatott. Minden relikviához tartozik egy-egy kiemelt vers is, némelyik kéziratként – a falban elrejtett hanganyagokkal az ereklyék és a szövegek együtt idézik fel a költő életének legfontosabb állomásait. Mindeközben izgalmas formai és vizuális megoldások jelenítik meg többek között A természet vadvirága, a Szeptember végén, Az alföld, a Nemzeti dal vagy épp az Egy gondolat bánt engemet... című verseket. Az utolsó állomáson az 1847-ben, Pesten megjelent Petőfi összes költeményei című kötet kap helyet, egyedi installációként. A tárlat zárásaként írók, költők – Németh László, Örkény István, Szerb Antal, Illyés Gyula, Babits Mihály vagy épp Weöres Sándor – Petőfiről megfogalmazott gondolatai olvashatók, a busz hátsó ülésorán pedig a PIM-ben őrzők relikviákból alkothatnak digitális kollázst az „utasok”, akik az „utazás” végére biztosan egész másként tekintenek a nemzet egyik legnagyobb költőjére.

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

Szent Miklós napján Nótás Mikulás, flótás pikulás

Az év egyik legjobban várt ünnepének krónikája

Jön a sok jóval

A szegények gyámlító-jának emléknapján, december 6-án szerte a községben továbbörökítettük a jóságos Szent Miklós püspök, „művészneven” a Mikulás példáját. Az ajándékozó szeretet ünnepe a Kastély Óvoda és Bölcsőde, az Endresz György Általános Iskola és a Gyöngyvirág Nyugdijasklub háza táján is csupa derűt hozott a felcsúti gyermekek és – Anatole France után szabadon – az „örök gyermekek” életébe.

„Nótás Mikulás, flótás pikulás, jön a sok jóval, hegedűszóval” – Gryllus Vilmos gyermekdalával várták a Mikulást a Kastély Óvoda és Bölcsőde lakói. Elsőként a kicsiny bölcsisekhez kopogtatott be a „Nagyszakállú”, akinek a puttyonyából máris előkerült a sok finomság. „Cserébe én is kérhetek valamit? – kérdezte a Mikulás. – Odahaza adjatok egy nagy pusztit anyának és apának.” „Rendben, de gyere el máskor is!” – egyezkedett egy huncut szemű kisfiú. Majd a Mikulás az ovisok felé vette az irányt, csengettyűjének szavát már messziről meghallották. „Mikulás apónak, jaj, de nagy a zsákja, aki, amit szeret, benne megtalálja. Csörög a friss dió, mosolyog az alma, ki nem fogy belőle, akárhogy folytatja. Akad benne más is, könyv, cukorka, játék, minden jó gyermeknek aranyos ajándék” – emlékeztettek a gyerekek, s hogy mennyire igazuk volt, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a Mikulás hatalmas zsákja valóban mindegyikük számára meglepetést rejtett. „De hisz te tavaly is itt voltál!” – állapította meg egy kislány, mire a Mikulás megnyugtatóan közölte: „Úgy bizony, s jövők jövőre is!”

A játék öröméért

Flashmobbal és akadályversennyel ünnepelt az Endresz György Általános Iskola közössége Szent Miklós napján. Az alsó tagozatos gyerekek „mikulásszínbe” öltözve vidám tánccal hívogatták a Mikulást, majd az új iskolaépület tornaterme a hagyományoknak megfelelően valóságos akadálypályává változott számukra. A gyerekeknek különféle ügyességi feladatokban, játékos sorversenyeken kellett bizonyítaniuk – a csapatok mindegyike kiállta a próbákat a mikuláskupán, amelynek korántsem a versengés állt a középpontjában, hanem a játék öröme, az önfeledt kacagás.

Vidám ének hangja száll

Idén sem feledkezett meg az „örök gyermekekről” a Mikulás, s ahogyan az óvodába és az iskolába, úgy a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubba is ellátogatott puttonyával, amely községünk nagymamáit és nagypapáit számára a szaloncukrok mellett ropogós almát is rejtett. „Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el, kedves Télapó! Minden gyermek várva vár, vidám ének hangja száll. Van zsákodban minden jó, piros alma, mogyoró. Jöjj el hozzánk, várunk rád, kedves öreg Télapó” – Rohonczy Marikáék énekelve csalogatták a Mikulást, aki nagy dörömbölés közepette toppant be a klubhelyiségbe, hogy ajándékkal lepjen meg mindenkit. Ám nyugdíjasaink – saját készítésű süteményekkel, kalácsokkal – Szent Miklós emléknapja mellett megünnepelték az elmúlt időszak születés- és névnaposait, többek között a Jánosokat, az Istvánokat, az Erzsébeteket, a Máriákat is. S ünnepi készülődésük közepette csatlakoztak az ablakvadászat nevű kezdeményezéshez, vagyis a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub is az élő adventi kalendárium része lett.

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

Hát nem Lappföldön él?

Egy kis „mikulástörténelem”

A kérdésre, hogy hol él a Mikulás, alighanem az összes gyermek azonnal rávágja: Lappföldön. Ám kevesen tudják, hogy valójában voltaképp a dél-olaszországi Bariban, s hogy mégis hogyan került oda, annak története meglehetősen érdekes.

A tizennégy segítőszent egyike, a legnépszerűbb menyeyi pártfogó, Szent Miklós 270 és 286 között született a kis-ázsiai Anatóliában, Patara városában, gazdag szülők gyermekeként. Korán árvaságra jutott, így kolostorba került, ahol nagybátyja, Patara érseke nevelte. Nem véletlen hát, hogy Miklós is a papi hivatást választotta. 19 éves volt, amikor nagybátyja felszentelte. A Sion-kolostor apátja lett Myra (ma Demre) közelében, majd alig harmincévesen a város püspökévé választották a keresztényüldöző Diocletianus császár idejében. Több mint ötven évig töltötte be a főpásztori tisztséget. Minden vagyonát a gyerekek és a szegények, a bajba jutottak megsegítésére fordította, egyszerű emberként élt a nép között. 343. december 6-án halt meg. Tisztelete a VI. században kezdődött Myra városában és Konstantinápolyban, ahonnan a görög, a szláv és az orosz egyházban is elterjedt. Kultusza a latin egyházban a IX. században kezdett kialakulni. Ereklét 1087-ben ellopták, és az olaszországi Bari városába vitték, ma is ott őrzik – ennek köszönhetően Szent Miklós Európa-szerte nagy népszerűsége lett. Ünnepe a XIII. századtól ajándékozzák meg a gyerekeket, emlékezve arra a kegyes cselekedetére, amellyel a legenda szerint egy szegény embernek segített, aki három lányát megfelelő hozomány hiányában nem tudta volna férjhez adni. Az a sors várt rájuk, hogy hajadonok maradnak, és prostitúcióra kényszerülnek. Miklós szerénységből titokban segített rajtuk: az éj leple alatt arannyal telt erszényt tett a szegény ember ablakába. Majd nem sok idő múltán újra így cselekedett. Az apa elhatározta, meglesi az adakozót, hogy megköszönje az ajándékot, de Miklós azt mondta: egyedül Istennek tartoznak köszönettel.

Segítség a szükség idején

A csodálatos búzaszaporítás története

„Egyszer Szent Miklós egész tartományát éhínség sújtotta, úgyhogy mindenütt elfogyott az élelem. Isten embere hallván, hogy búzával megrakott hajók kötöttek ki, rögtön odasietett, és kérlelte a hajósokat, ha többel nem, hajónként csak száz mérő gabonával segítsenek az éhínségtől elcsigázott embereken. Azok így válaszoltak: »Nem merjük megtenni, atyánk, mert lemérték Alexandriában, s hiánytalanul kell a császár csűrjeibe szállítanunk.« A Szent így válaszolt nekik: »Tegyétek csak, amit mondom, és Isten erejében ígérem néktek, hogy nem lesz károtok a királyi számtartónál.« Így is tettek, és ugyanazt a mennyiséget adták át a császár hivatalnokainak, amelyet Alexandriában fölvettek. Elhíresztelték a csodát, és nagy dicsérrel magasztalták szolgálójában Istent. A gabonát pedig kinek-kinek szükséglete szerint osztotta szét Isten embere, úgyhogy az csudamód két éven át nemcsak hogy szükségleteiket elégítette ki, hanem bőségesen maradt vetőmagnak is.”

(Részlet Jacobus de Voragine Legenda aurea című XIII. századi legendagyűjteményéből)

„Családmese „Kiteljesedett az életünk”

Látogatóban a Tyeklár családnál

„Soha nem felejttem el, amikor elérkezett Adél születésének az ideje, Odettet a szüleimre bíztuk, s a búcsúzaskor csak álltunk az ajtóban, és sírtunk, mert tudtuk, hogy ez az utolsó pillanat, amikor még hárman vagyunk” – meséli könnyes szemekkel Leila. Ősszel négytagúvá bővült a felcsúti Tyeklár család. A kis Adél érkezésével nővére, Odett élete jócskán megváltozott, ám a testvér jövetelére való gondos felkészítésnek hála – és a dackorszak minden velejárójának ellenére – a kicsi lány ügyesen veszi az akadályokat, s szeretettel babusgatja kishúgát. Köszönhető ez a gyermeki hozzáállás annak is, hogy a szülők az úgynevezett kötődő nevelés elvei szerint gondoskodnak lányaiukról nap mint nap – ebben vannak segítségükre a magyar márka, a Liliputi® babahordozói is. Tyeklár Mártonnal és feleségével, Tyeklár-Hornyák Leilával a gyermekáldás csodájáról, a családi élet szépségeiről és a stabil, biztonságos, erős kötődés fontosságáról beszélgettünk.

Büszkén mutatja nagypapája által készített matatófalának csengettyűjét, futtában puszt nyom kishúga homlokára, majd helyet foglal édesanyja ölében, s kíváncsian hallgatja, mi mindenről esik szó a családi asztalnál. Odett mellett hamarosan az új jövevény, a kis Adél is szót kér, anyukája megeteti, apukája elringatja – a Tyeklár család egy átlagos hétköznapi délutánjába csöppenünk bele. Az édesapa csupán nemrég érkezett haza a munkahelyéről, kezdetét veszi hát a kora esti rutin: a családi vacsorát fürdetés, meseolvasás, altatás követi. „Számunkra most minden Odett-ről és Adélről szól, és azt hiszem, ez jól is van így – mondja Tyeklár Márton. – Minden időt szeretnénk velük tölteni, mert az első néhány hónapban és évben minden egyes nap olyan vissza nem térő pillanatok tartogat, amelyekről kár lenne lemaradni. Szerencsés vagyok, mert Leila mellett én is ott lehettem, amikor a lányok megszülettek, amikor Odett először átfordult, amikor mászni kezdett, vagy éppen, amikor megtette az első lépéseit. Azt, hogy együtt élhettük át ezeket a csúcspontokat, nem cserélném le semmire. Édesapaként számomra az a legfontosabb, hogy ha csak tehetem, velük legyek. A kezdetektől igyekszem mindenben segíteni Leilának, kiveszem a részem a gyerekekkel kapcsolatos összes teendőből.”

Diákszerелеmből házasság

Márton és Leila közös története éppen tíz évvel ezelőtt vette kezdetét. „Ugyanabba az iskolába jártunk, s már ott kiszemeltük egymást, de évekig egyikünk sem lépett a másik felé – emlékszik vissza Leila. – 2012 nyarán online kezdtünk ismerkedni, majd találkoztunk, s igazából azóta együtt vagyunk. Kezdetben előfordultak ugyan civódások közöttünk, ám miután három évvel a megismerkedésünk után úgy döntöttünk, hogy összeköltözünk, ezek teljesen

abbamaradtak. Bár egymás szöges ellentétei vagyunk, összecsiszolódtunk, megtanultuk, hogyan egészsítsük ki egymást, s egyértelművé vált, hogy közösen folytatjuk tovább, együtt teremtünk otthon és alapítunk családot. 2017-ben találtunk rá erre a házra itt, Felcsúton. Édesapám irányításával és a családom segítségével újjáittuk fel, s egy év múltán, 2018-ban költözhattunk be az otthonunkba. Időközben összeházasodtunk, s miután immár a saját fészkünkben elkezdtük a közös életünket, meg is érkeztek a gyerekek: 2020-ban megszületett Odett, 2022-ben pedig Adéllal lett kerek a történet.”

„Sokat változott a kapcsolatunk az évek során, azt vetjük észre, hogy még jobban összekovácsoltak bennünket a gyerekek, annak ellenére is, hogy persze a mi életünkben is adódtak nehézségek – árulja el Marci. – Odett érkezése különösen próbára tett minket, mi is átestünk minden problémán, amellyel az elsőgyermekes szülők rendszerint szembesülnek. Leila megküzdött például a szoptatással, s engem bántott, hogy úgy éreztem, nem tudok érdemben segíteni, noha megtettem mindent, amit apaként csak lehetett.” „Marci nem az a régi vágású apuka – teszi hozzá Leila. – Valóban részt vesz mindenben, pelenkáz, büfiztet, altat, akár egyszerre a két kicsiről is gondoskodik, csak hogy szusszanjak egy kicsit. Ezért nagyon szerencsésnek érzem magam.” „Szeretem a munkámat, üzemvezetőként kiteljesedhetek benne, örömmel járok be minden nap, de még nagyobb öröm számomra hazajönni – folytatja Marci. – Amint belépek az otthonunk ajtaján, magam mögött hagyok mindent, és csak a családra koncentrálok. Nem jelent gondot, hogy éjszaka felkeljek, vagy hogy egész hétfégén a kicsikkel legyek. Boldog családapa vagyok, aki a munkájában is megtalálta a számításait.”

Leila és a Liliputi

Leila és Marci az úgynevezett kötődő nevelés elveit tartják szem előtt, s a stabil, erős gyermek–szülő kapcsolat megalapozásában a Liliputi® babahordozókat hívják segítségül. A környezetharát, többnyire száz százalékbán biopamut alapanyagból, kézműves gyártási technológiával, idehaza készülő, egészen egyedi termékek az egészséges babahordozás és a kötődő nevelés ügyét hivatottak továbbvinni. „A kezdetektől sokat hordoztam Odettet, és már Adélt is elkezdtem hordozni – mondja Leila. – A hordozás ősi örökségünk, igazából evolúciósan úgy programoztak, hogy akár kézben, akár magunkra kötve, de hordozzuk a kisbabánkat. A hordozás segíti a biztonságos kötődés kialakulását, a lehető legtökéletes mód arra, hogy az anya és a baba összhangba kerüljön, az anya értesse a baba ösztönös és természetes jelzéseit, megfelelő választ tudjon rájuk adni, s így kevesebbet síró, nyugodt, lelkiileg kiegyensúlyozott gyermekeket neveljen. A babák elemi szükséglete a szülő közelsége, az anyai vagy akár az apai szív dobogását hallani, sőt, a hordozás támogatja a babák anatómiai helyes fejlődését is, a csípő megóvása miatt találták ki a térdhajlattól térdhajlatig támasztást, a gerinc védelme érdekében pedig a C alak tartását. S persze ami jó a babának, az jó az anyának is – a testközelség a szülés utáni depresszió kialakulásának az esélyét is csökkenti. Arról nem is beszélve, hogy olykor az anyának is szüksége van mindkét kezére... Nálunk a hordozás a hétköznapiak részévé vált, ha a konyhában tesz-veszek, akkor is rajtam van egy gyerek.”

Családdá érve

A márka teljesen átlagos anyukák és kisbabák fotóival népszerűsíti termékeit, Leila is úgy lett a Liliputi fotóbloggere, hogy hordozós képeit megosztotta a Liliputi-közösséggel. Mostanra az összes hordozótípust beszerezte már: a szövött kendő, a karikás kendő, a csatos hordozó, a rugalmas hordozókendő és a tradicionális keleti hordozóeszköz mintájára készült Lili-tai egyaránt része a készletének – a legtöbb a születés pillanatától egészen a hordozós kor végéig, minden életszakaszban, elől és háton hordozáshoz egyaránt használható. „Nagyon büszke vagyok Leilára, mert mindent megtesz a gyermekeinkért, odafigyel arra, ami a legjobb nekik – mondja Marci. – Eleinte ódzkodtam tőle, de ma már én is hordozok. Nem zavar, hogy más férfiak esetleg megmosolyognak. Leírhatatlan érzés, amikor a pici ott szuszog a mellkasomon. Azt hiszem, Odett is azért tudta ilyen könnyedén fogadni a kistestvért, mert a hordozásnak is hála stabil kötődés alakult ki. Persze foglalkoztunk is vele rengeteget, mesékkel, beszélgetésekkel készítettük fel a kishúga érkezésére. Kezdetben mégis tartottunk attól, hogyan éli majd meg az új jövevényvel járó változást. Bár kissé anyásabb lett, elfogadja, szereti Adélt. Leila előtt pedig le a kalappal, nagyon jól csinálja. Most már nem csupán nőként, de családayaként is tekintek rá, és egyszerűen lenyűgöz, amit látok. Sokat változtatott rajta az anyaság, illetve mindketten átformálódtunk, családdá értünk, a gyerekeknek köszönhetően kiteljesedett az életünk, s még jobban megerősödött a szeretet, ami összeköt minket.”

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Képriport Mesebeli utazás

Ismét útjára indult a Mikulásvonat

Szent Miklós ünnepének közeledtével több ezren „váltották meg” menetjegyüket a Várvölgyi Kisvasútra, amely idén is Mikulásvontá változva örvendeztette meg a gyerekeket. Felcsút vasútállomáson megelevenedett a jóságos püspök alakja és a hozzá fűződő számtalan legenda, s az ünnepváró foglalkozások mellett zenes műsorok csaltak mosolyt a gyermekarcokra.

1

2

3

4

5

7

6

8

9

10

11

12

13

- 1 Csodálatosan megkomponált karácsonyi díszletek között kandallója melegében ücsörgött a Mikulás, aki öleléssel kedveskedett az odamerészkedőknek
- 2 A vonaton a rénszarvaskvíznek köszönhetően a gyerekek számos érdekességet tudhattak meg Rudolfról és gazdájáról, de a fejtörés közepette akár lufit is hajtogathattak
- 3 Az ünnepi kavalkádban egyetlen gyermek sem maradt csokimikulás és szaloncukor nélkül
- 4 A hűvös adventi estéken ünnepi fényekben ragyogott a mozdony és minden szerelvénye
- 5 Az arcfestők jóvoltából téli motívumok díszítették a legtöbb gyermek arcát, de akadt, aki Grinccsé vált
- 6 A Felcsút vasútállomáson felállított hatalmas fűtött sátorban több alkotóműhely várta az ügyes kezűeket
- 7 A bejáratnál Süsü, a sárkány és a TV Maci fogadta a gyerekeket, akik öleléssel köszöntötték az életnagyságú mesehősöket
- 8 A népszerű gyermekzenekar fáradhatatlan közönsége
- 9 A színpadon a legnagyobb kedvenc, az Alma együttes
- 10 A Pom-Pom együttesnek hála a nevetés mindig garantált
- 11 A mesebeli ünnepi dekorációban egymás után készültek a szebbnél szebb családi fotók
- 12 Mese vagy valóság? – ünnepi merengés a Mikulásvonat forratagában
- 13 Jégvarázs – Felcsút és Alcsútdoboz határában megnyitott a Csúti Csuszoda, Felcsút első korcsolyapályája, amelyre a Mikulásvonat „utazótábor” is rátalált

Mesesarok

Kutyák rémes éjszakája

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

Azt gondolom, nem nehéz kitalálni, az év mely éjjeléről van szó. Hát persze, hogy az utolsóról, a szilveszterről! Ez az éjszaka nagyon félelmetes az állatok számára – mi, emberek tesszük azzá a tűzijátékkal. A hangoktól megriadnak, s ha nem vigyázunk rájuk eléggé, akár el is kóborolnak, néhányuk pedig soha többé nem talál haza. A járvány idején tilos volt a tűzijáték használata, ám amikor újra engedélyezték, úgy tűnt, az emberek mintha próbálnák pótolni azt, amit az előző évben elmulasztottak. Odalett a nyugalom. Már délután lehetett hallani a robbantásokat. A legtöbben elővigyázatosságból bezárták a kutyákat a garázsba vagy a pincébe, de olyan is akadt, aki beengedte kedvencét a házba. Elmesélem hát, mi történt a szomszéd kutyákkal szilveszter éjjelén.

Buksinak elég vastag a bundája, no meg pár fölösleges kiló is felszaladt rá, ám gazdája, Feri bácsi meleg, bélelt ólat készített számára, Buksi ugyanis nem mehet be a házba, kivétel az év utolsó napja, hisz a kutyus retteg a tűzijáték hangjától. Feri bácsi már délután becsalogatta. Kati néni pedig a ház egyetlen macskáját, Lucifer is beengedte. Nem hallgathatom el, hogy Buksi és Lucifer háborúban állnak egymással, de hát mit lehetett tenni? Buksinak a konyhaasztal alatt terítettek le egy plédet, hogy ott vészelje át a rémes éjszakát. Ám Lucifer is a konyhában szándékoztak elszállásolni. Ez nem bizonyult jó ötletnek. Amikor a kutya meglátta a macskát, azonnal meg akarta kergetni, a macska pedig úgy megijedt, hogy kiugrott Kati néni kezéből, s a vadonatúj konyhaszekrény tetején landolt. Onnan néztek farkasszemet, a kutya meg a macska. Ebben a pillanatban eldőrdült az első tűzijáték, a fénye még a konyhát is bevilágította. Megijedtek az állatok, már nem is egymással foglalkoztak, mindketten reszkettek. Kati néni levette a cicát a szekrény tetejéről, s az ölében simogatta, Feri bácsi Buksit vigasztalta, miközben a környéken egyre-másra süvítettek a tűzijátékok. A gyerekek tapsikoltak örömeikben, s kérték a szüleiket, hogy legyen még több tűzijáték. A szülőket nem kellett sokat noszogatni, hamarosan hangos robajtól kísérve újból bevilágították az eget a többféle színben és formában lehulló csillagok. Majd csend lett, elült a dörgés. Buksi kezdett megnyugodni, odament az ajtóhoz, hogy kikérdzkedjen. Feri bácsi ki is engedte. Szegény eb a dolgát akarta végezni, mikor is újabb robbanás hallatszott, s úgy megrémült, hogy dolga végezetlenül futott be a biztonságot jelentő konyhába, be, az asztal alá. Lucifer is visszaugrott Kati néni ölébe. Majd

egy időre megint csend lett. Buksi lassan elszunnyadt, Lucifer pedig, amint észrevette, hogy a kutya elszenderült, odasettenkedett, és körbejárta az alvó ebet, mi több, felbátorodott, s odakuporodott a pléd sarkára. Amikor Buksi felébredt, azonnal észrevette hálótársát, ám egyáltalán nem bántotta a macskát, hagyta, hadd aludjon a kis jószág. Amikor éjjel végre elhallgattak a robbanások, Buksit és Lucifert kitessekelték a házból. Többé már nem haragudtak egymásra, a tűzijátéknak „hála” tűzszünetet kötött hát a kutya meg a macska.

A nyolcvankilós kaukázusi juhászkutyák, Boss és Léna sem díjazták a tűzijátékot. Amikor elkezdtek durrogatni, még az udvaron voltak. Léna hangos ugatásba kezdett, Boss pedig valósággal rosszul érezte magát, látszott az arcán. Nem ugatott, csak a ház sarkánál ült, s minden idegszálával azt figyelte, mikor ér haza a gazdája. El sem mozdult onnan. Terike néni hat órára ért haza a munkából. Boss abban a pillanatban megnyugodott, de Léna még akkor sem hagyta abba az ugatást. Terike néni azon nyomban becsukta a kutyákat a pincébe. Innen nem tudnak megszökni – állapította meg, miközben a két ebet biztonságba helyezte. Ám Boss kutyának egy idő múlva olyannyira elege lett a fülsiketítő zajból, hogy szétszedte a pincehelyiséget, Léna pedig egész éjjel csak csaholt.

Linda, a fekete kiskutya vészelte át a legjobban a rémes éjszakát. Gazdája előrelátó volt, s időben, kora délután becsalta a konyhába. A kutyus rögvést birtokba vette a konyhaasztal alatti területet, elhelyezkedett, s együtt nézte a tévét a gazdájával. Nagyon figyelmesen követte egyik műsort a másik után. A vacsoráját is az asztal alatt fogyasztotta el, egy kistányérba vizet is kapott, melyből sűrűn lefetyelt. Nem riadt meg a hangos durranásoktól sem, hiszen biztonságban érezte magát. Hamar éjjel két óra lett, addigra elmúltak a zajok, s Linda ki is kéredezte az udvarra, hogy jól nevelten visszatérjen az óljába.

Charlie, a házörzésben megöszült magyar vizsla rendületlenül vigyáz gazdái házára. Amikor ereiben még fiatal ver csörgedezett, a kerítésen is átmászott, de mióta megöregedett, föl hagyott a szökéssel – szilveszter éjjelig legalábbis így hittük. Bár már hallatszott a tűzijáték, Charlie nem volt ideges. Évek óta a házba se kellett becsalogatni, hiszen jól tűrte a zajokat. Éva néni azért fél szemét rajta tartotta. Akkor éjjel is megnyugtatónak tűnt a viselkedése. Ám valaki tiltott petárdát robbantott, ami fülsiketítően hangos volt, a robajtól pedig Charlie nagyon megré-

mült, s minden erejét összeszedve nekifutásból ugrott fel a magas kerítésre, korát meghazudtolva átmászott rajta, s uccu neki, futásnak eredt. Gazdájának se kellett több, gyors elhatározással felvette a télikabátját a pizsamájára, beleugrott a csizmájába, de a cipzárt csak félig tudta felhúzni az egyik csizmáján, a pizsama szára ugyanis beleakadt. Minden perc számított, ezért úgy, ahogy volt, kiszaladt az ajtón. Felkapta a biciklit, az utcán felpattant rá, s ahogy a lába bírta, tekert, száguldott a kutya után a sötét éjszakában. A tűzijáték fényében pillantotta meg Charlie-t, amint elhagyja a falu utolsó házát is, a platánsor felé veszi az irányt. Charlie, Charlie, állj meg! – kiáltott utána. Charlie-nak esze ágában sem volt megállni, futott, mint ha puskából lőtték volna ki. A kanyart már nem vette be, futott tovább árkon-bokron keresztül az erdő felé a dombon. Éva néni szem elől tévesztette a rémült kutyát, tekert hát tovább az úton. Hiába szölongatta az ebet, válaszként csak egy újabb tűzijáték érkezett. Majd néma csönd lett. Charlie nem jelentkezett. Mi lesz most vele? – kérdezte. – Hogyan talál haza? Hazatalál-e egyáltalán? Hiába várt, a kutya nem került elő. Éjfél közeledtével a tűzijáték hangja csak egyre erősebb lett. Éva néni dideregni kezdett, ekkor vette észre, hogy a cipzárba akadt pizsamanadrág szára felhasadt egész a térdéig. Kezei is elgémberedtek a kormányt szorítva. Mit lehetett tenni, hazatekert hát. Elhatározta, hogy amint virrad, nekiindul, s megkeresi Charlie-t. Pirkadatkor kipattant az ágyból, s nyomozásba kezdett. Ám csupán néhány lépést kellett megtennie,

a kiskapuban Charlie szemlesütve várt rá. Hol kóboroltál egész éjjel? Mi történt veled? Nem esett bajod? Nagyon megijedtél? – özönlöttek a kérdések. A kutya szégyenkezve hallgatta gazdája sirámain. Miután jól megszeretgették egymást, Charlie leült a tornác alá. Szempillái majd lera-gadtak a fáradtságtól, ott azon nyomban el tudott volna aludni, de Éva néni reggelit hozott neki, aminek igen jó illata volt. Ettől felcsillantak fáradt szemei, akkor jött rá, hogy nagyon éhes. Odavánszorgott a tányérjához, és elfogyasztotta a finom meleg reggelijét. Éva néni közben a tányérjába friss vizet is öntött. Charlie hálásan nézett gazdájára. Bevánszorgott a házába, és estig elő sem jött. Éva néni pedig megfogadta, hogy soha többet nem hagyja kint Charlie-t, ha elérkezik a szilveszter.

Egy kutya a mi udvarunkba is betévedt újév hajnalán. Hogyan kerülhetett oda? Talán átmászott a kerítésen? Ki tudja! Hosszú lánc lógott a nyakában, alighanem eltéphette ijedtében. Micsoda erő kellett hozzá! Megkerestük a gazdáját, aki hálálkodva vitte haza az eltévedt ebet. Örült szilveszter volt hát a mostani! De vajon helyénvaló-e ennyit robbantani? Biztosan nem tudnánk meglenni nélküle? Egyszer kibírtuk, miért ne próbálhatnánk meg ismét? Kedvenceinket, de még a haszonállatokat, sőt, a vadállatokat is bántják a hangos durrantások. A pénztárcánkra nem is gondolunk? Súlyos összegekbe kerülnek az efféle „mulatságok”. Nem költhetnénk másra ezt a pénzt? A hangszennyezés is károsítja a környezetet. Ha a hétköznapiakon óvjuk a földet, szilveszterkor miért feledkezünk meg róla?

Büszkeségünk „Ilyen sportolókra van szükség”

Találkozás Izsák Anna teqballvilágbajnokkal és edzőjével, Sipos Árpáddal

A szári Izsák Anna néhány évvel ezelőtt a szociális és sportprogram, a RealTanoda berkein belül kezdett el ismerkedni a labdajátékokkal. Edzője, Sipos Árpád inspirálásában a kosárlabdától a lábteniszen át a teqballig vezetett az útja, s bár saját elmondása szerint eleinte az asztalt sem találta el, alig több mint három év alatt olyannyira tökélyre fejlesztette tudását a Magyarországon feltalált, szerte a világban robbanásszerűen fejlődő sportágban, hogy 2021-ben ő lett a teqball történetének első egyéni női világbajnoka. Bár a címvédés idén nem sikerült, s Anna ezúttal ezüstéremmel tért haza a nürnbergi vébéről, játéka finom és tiszta lelkéről tett tanúbizonyságot.

„Annak ellenére, hogy egy világbajnokságra érkeztünk, s a tét nagy volt, rendkívül családias légkörbe csöppentünk bele a nürnbergi megmérettetésen – idézi fel a november végi történeteket Izsák Anna. – Jó ágot kaptam, az elején nem voltak túl nehéz meccseim, a vége felé kezdett szorosabbá válni a verseny. Nagyon örültem, hogy a csoportmérkőzéseket követően az egyenes kieséses szakaszban, a legjobb nyolc között is jól szerepeltem, s ismét bekerültem a döntőbe, ám a fináléban nem tudtam hozni azt a formát, amit szerettem volna. Az ellenfelem jobban védekezett, s bár majdnem sikerült megfordítanom a második szettet, jobb lett volna, ha háromszettes játékom van. Tavaly az elődöntőben találkoztam a torna egyik favoritjának számító amerikai Carolyn Grecóval. Akkor kemény küzdelmek árán, de sikerült felülmúlnom őt, most viszont a döntőben kerültem össze vele, a legnagyobb riválisommal, aki az egyik legjobb barátnőm is egyben. Felnézek rá, mezt is cseréltünk, s boldog vagyok, hogy most már ő is világbajnok lehet.”

Anna a Real Madrid Alapítvány és a Puskás Akadémia együttműködésében létrejött szociális és sportprogram, a RealTanoda keretén belül nyolc éve, elsős gimnazistaként kezdett el labdajátékokat játszani. „Először a kosárlabdával ismerkedtem meg, ám az edzőnek, Sipos Árpádnak köszönhetően hamar rátaláltam a lábteniszre, amit nagyon megszerettem – meséli. – Alig négy éve aztán Árpi rábeszélte, hogy próbáljam ki a teqballt is, ami eleinte egyáltalán nem tetszett, mert még az asztalt sem találtam el.

Fel akartam adni, de Árpi biztatott, azt mondta, higgyem csak el, hogy ez jó lesz nekem. Telt-múlt az idő, egyre jobban belejöttem, sőt, sokkal jobban megszerettem, mint a lábteniszt, főként mert a teqballban finomabb érintésekre van lehetőség.” „Annáról annyit tudtam, hogy szokott futni az anyukájával, ám amikor láttam, milyen kiváló érzéke van ehhez a játékhoz, s hogy mennyire elszánt, kitartó, biztos voltam benne, hogy a teqball az ő sportja lesz – teszi hozzá Sipos Árpi, aki maga is magyar bajnok és világbajnoki ezüstérmes teqballos, mi több, a világ legjobbjaival felvonultató Teqmasters játékos. – Az alapmozdulatokat a lábteniszből mentettük át a teqballba. Nap mint nap órákat gyakoroltunk a Puskás Akadémián, s három év alatt szinte a semmiből sikerült felépítenünk Anna játékát. Folyamatosan csiszoltuk a technikáját, formáltuk a stílusát, mígnem eljutottunk oda, hogy bajnok lett, s megelőzve az egyik legnagyobb magyar klub, a Főnix játékosait a világbajnokságon találta magát, mi több, rögtön első nekifutásra a teqball történetének első egyéni női világbajnoka lett. S bár idén ezüstérmet szerzett, az eredményei alapján még mindig vezeti világranglistát.”

A 2014-ben Magyarországon feltalált, a labdarúgás és az asztalitenisz elemeit ötvöző sportág, a teqball rohamléptekkel halad előre, s világszerte egyre szélesebb körben válik ismertté, öröm viszont, hogy még mindig a világversenyekről rendre érmekkel hazatérő magyarok számítanak a legeredményesebb játékosoknak. „Őt szakág működik, férfi és női egyéni, férfi és női páros, vala-

mint vegyes páros – ismerteti Anna. – Immár mind az öt ott van a vébén, a női versenyszámokban 2021 óta lehet világbajnoki címet szerezni. A mérkőzések a teqballban két megnyert szettig tartanak, a szettekben 12 labdamenetet kell megnyerni (a döntő szettet két ponttal kell megnyerni). A szabályok még formálódóban vannak. Van például olyan szabály is, hogy nem szabad kétszer egymás után ugyanazzal a testrésszel érinteni a labdát, s legfeljebb három érintés lehetséges.” „A teqball rendkívül látványos és mozgalmas labdajáték, benne olyan technikai megoldásokat mutatnak a játékosok, amelyek valósággal odaszegeznek a tekinteteket az asztalhoz – mondja Árpai. – Ez a játék komoly koncentrációt, gyors reagálást igényel, s nem csupán nézni élvezetes, de játszani is. Kiválóan alkalmas mozgásfejlesztésre, főként a technikai tudást csiszolja, éppen ezért tökéletes kiegészítője lehet akár a klasszikus futballedzéseknek is. Jól emlékszem, hogy amikor 2015-ben az első teqballasztal megérkezett a Puskás Akadémiára, eleinte idegenkedve nézték a labdarúgók, ám hamarosan az esti forgópartik színhelye lett, s a játékosok egytől egyig a teqball áldásos hatásairól számoltak be.”

Árpai több mint tíz éve a Puskás Akadémia kollégiumi nevelőtanára, Anna ebben a hivatásában is követi meste-

rét, s immár ő is nevelőként dolgozik az akadémia kollégiumában – a teqball a munkájuk mellett a legnagyobb szerelem számukra. „Azért is vagyok annyira büszke arra, hogy a legnívósabb hazai klubok játékosai mellett Anna is képviselhette hazánkat a világbajnokságon, mert míg mások éjjel-nappal teqballozhatnak, addig számára csak a szabadidejében adatik meg a gyakorlás lehetősége – fogalmaz Árpai. – Ő egyébként korántsem versenyzőtípus. Rendkívül alázatos, szerény, visszafogott játékos, aki talán túlságosan tiszteli az ellenfelét. Egy kis ékszerdoboz. Ugyanakkor éppen ezek a tulajdonságai azok, amelyek kiemelik őt a teqballosok mezőnyéből. Példája ő annak, hogy igenis lehet ilyen egyszerű, tiszta lélekkel is világvversenyeket nyerni, s a legjobbnak lenni. Számomra az ideai világbajnokságnak is ő a győztese, mert jobban örül annak, hogy az ellenfele is világbajnok lehet, mintha megvédte volna a címét. Úgy hiszem, ilyen sportolókra van szükség.” A mostani vb-t követően Anna korántsem pihen, 2023-ban az Európa-játékok várnak rá, s ki tudja, talán viszontláthatjuk majd a 2028-as ötkarikás játékokon is, a tervek szerint ugyanis a teqball akkorra már olimpiai sportággá válik.

Nagy Enikő

Fotó: Döme László Balázs

Kertünk az időjárásnak köszönhetően remélhetőleg téli álmát alussza. A kertész ilyenkor pihenésre van ítélve, ám sok olyan apró feladatot elvégezhet, amely egyrésztől hasznos, másrésztől napi programot adhat számára.

Fotó: pexels.com

Kert Ilyenkor is él, csak alszik

Kertészeti Áruda

Nézzük végig, nem maradt-e valahol egy letört ág, egy kint felejtett szerszám. Távolítsuk el a maradék faleveleket a gyepünkről. A telettetőt is járjuk be, és vizsgáljuk meg, hogy a telettetett növények megfelelő állapotban vannak-e, szükség lehet-e beavatkozásra.

Hasznos elfoglaltság lehet, ha megpróbálunk karácsonyi hangulatot teremteni a kertünkben. Több helyen kialakíthatunk kisebb-nagyobb adventi sarkokat, dekorációs elemként kreatívan felhasználva a kertben található növényeket is. Jó alapul szolgálhatnak a téli bogysok, termések, de akár az erdőben is kereshetünk pár hasznos „kelléket”. Olyan dekorációs „útvonalakat” építsünk, akár szalag vagy gyertya kíséretében, apró, szélvédett zugokban, téli kismagokkal kiegészítve, amely azért jelzi, hogy a kertünk most is él, csak mélyen alszik.

Gyermekeinket is bevonhatjuk az ünnepi kertészkedésbe, amely számukra is komoly és felelősségteljes el-

foglaltság lehet. Engedjük, hogy mindenféle dekorációkat begyűjtsenek, és hasznosítsák őket. A kertdekorálás jó alkalom a közös munkára, de nagyszerű lehetőség is, hogy gyermekeink megtanulják, mikor használhatják díszítőelemként a növényeket.

A tél a madarainkat is próbára teszi. Az etetőinket folyamatosan töltsük fel eleséggel, kismadaraink már számítanak a segítségünkre. Szélmentes helyet keressünk, olyat, amelyet veszélyérzet nélkül is megtalálhatnak. Ne feledkezzünk meg a víz pótlásáról sem, hiszen a fagyban nehezen jutnak hozzá a folyadékhoz.

A munka végeztével a családdal együtt gyönyörködhetünk a dekorációinkban, akár egy bögre forró teát is elkorcolhatunk kertszemlénk közben. Karácsony közeledtével a magunk dekorálta adventi sarkunkban akár mécsest is gyűjthetünk, még hangulatosabbá téve az ünnepi készülődést.

Bárcsak itt lenne már a karácsony! Mikor lesz már karácsony? Mennyit kell még aludni karácsonyig? Az efféle kérdések és óhajok nemcsak a legkisebb gyermekek szájából hangzanak el nap mint nap, de a hitét ápoló felnőtt katolikus keresztény is sorjázza őket.

Karácsony napja egy egyezés során született dátumhoz kötődik, valójában nem tudjuk Jézus pontos születésének idejét. A keresztény világ – és a nem keresztény világ nagy része – mégis Jézus születésnapjához kapcsolja az időszámításának kezdetét. A kicsi gyermek a meglepetés öröme, a megajándékozottság élményére vár karácsonykor. Igen sokan tudják ezt, s talán még mi is emlékszünk gyermekkorunkból a ritka, különleges ünnepi érzésre. A szülők mindent megtesznek azért, hogy valóban élmény, ünnep legyen a karácsony a gyermekeknek. S ez rendjén is van így. De felnőttként hogyan érezhetnénk magunkat megajándékozottnak? Képesek vagyunk-e még meglepődni karácsonykor? A gyermekeknel még ösztönösen jelenlevő, a felnőttek számára viszont csak Jézustól megtanulható alázatosság nélkül nem megy. Fontos tehát minden apró részlet, amelyet római katolikus egyházunk tanácsol adventben ahhoz, hogy gyermekeinkhez hasonlóan érezhessük az ünnep csodáját, örömét.

Lássunk néhány gyakorlatot, praktikát, amelyek kiállták a próbát, hogyan érdemes készülnünk karácsonyra!

Fotó: pexels.com

Lelke és igéje a titokra szeretné rányitogatni a szemünket. Arra, hogy az Isten emberré lett. Arra, hogy fogantatott Szentlélektől és született Szűz Máriától.

Titok a szűztől születés és a Szentlélektől fogantatás, mely azt fejezi ki, hogy Isten úgy lép a színre, a világtörténelem színpadára, hogy Jézus személyében a valóságos Isten és a valóságos ember egyszerre van jelen. Születésének van egy isteni és egy emberi síkja. Nem cseréli fel isteni természetét, mert a Lélektől fogan, de mellé veszi az ember természetét, lévén, hogy Máriától születik. Kizárja Isten Jézus születéséből a férfit, az erőset, mert ott Ő maga cselekszik. De mégis bekapcsolja Máriát, a gyenge lánykát, hogy már az elején egyértelmű legyen: itt egy emberszabású, emberért születő, embert vállaló, minket a halál felvállaló Istenről van szó. Aki köré karácsonykor összegyűlünk, aki hitünk középpontja, akire minden prédikáció mutat, aki életünk Ura, aki egyházunk fundamentuma, az valóságos Isten és valóságos ember is. Ezért a Lélektől fogantatás és a Máriától születés, mert Jézus születése hordoz egy isteni és egy emberi valóságot is.

Ugyanakkor Jézus születésének nemcsak volt, hanem mindig is lesz,

Ám ott a nagy kérdés: hogyan? Erről is tanít a karácsonyi történet. Hogyan fogant és született Jézus ott? Mária ezt mondja: „Íme az Úr szolgálólánya: történjen velem a te beszéded szerint!” Azaz: Jézus ott születik meg egy ember, egy család, egy közösség életében, ahol az ígét, a beszédet, a Jézusról szóló biztonyságtételt meghallják és komolyan veszik. Ma is így fogan és születik Jézus. Az ige meghallásán keresztül. Annak a szónak a meghallásán keresztül, hogy az Isten emberré lett, s ez értünk történt. Ezért nem lehet nagyobb vágyunk, mint az, amit a költő így mond: „Jászolból, kőből, könyvből lépj ki! Szüless meg bennünk, hadd éljük a karácsonyt, ne csak ünnepeljük!”

Az is benne van ebben, hogy Jézus ott születik meg, ahol az ember az alázat engedelmességével fogadja. „Íme az Úr szolgálólánya” – mondja Mária. Az eredeti szöveg szerint: az Úr rabszolgájának. Mária Isten alázatos és engedelmes szolgálója. Ezért születik meg életében Jézus. Csak az alázatos emberrel tud mit kezdeni Krisztus. Csak ebben az alázatban születhet meg bennünk és közöttünk Krisztus.

Máriában megfogant Krisztus, s ő „krisztushordozóvá” vált. Mert, ahol

Harangszó Megajándékozottként

Lemondás

Karácsonykor lemondhatunk bármiről, amit máskor megteszünk vagy megtehetnénk, a hagyományos értelemben vett böjt mellett lehet az például a közösségimédia-használat, de akár szöbőjtöt is tarthatunk.

Áldozatvállalás

Talán eszünkbe jutnak olyan emberek, akiknek sokkal nagyobb szükségük van valamire, mint nekünk. Adományozhatunk a rászorulóknak ruhát, tartós élelmiszert, süteményt, pénzt, odafigyelést, vagy akár imát is mondhatunk a másikat.

Újdonságok az életünkben

Bevezethetünk hétköznapijainkba olyan programpontokat, amelyek addig nem voltak a napi rutinunk részei, a szerzetesrendek gyakorlata szerint ezek igen hasznosak lelki életünk szempontjából. Beiktathatjuk például a reggeli vagy esti zsoltárolvasást, -éneklést. A szent csend megtartása, a napi séta vagy a roráték, a hajnali szentmise látogatása is lehet az új az életünkben a karácsonyt megelőző időszakban.

Mindezek segítenek megajándékozottnak éreznünk magunkat az újszülött Jézus által karácsonykor.

Baboss Botond

Szeretettel várunk mindenkit templomunkban karácsonyi istentiszteletünkre, amely december 24-én 22 órakor veszi kezdetét.

A római katolikus egyház nevében szeretnénk mindenkinek csendes adventi készülődést és békés, boldog karácsonyt kívánni!

Burbela Gergely SVD plébános, Bonaventura Laba SVD káplán

Fogantatott – született

Minden szerelemben van valami titok. Titok az Isten karácsonyban megnyilvánuló végtelen szerelme is. Olyan titok, mely a világ és kívülállók szemében mégis a botrány és bolondság kategóriájába tartozik. Egy szűz szül... – no persze! Meg a Szentlélektől fogan egy gyermek... – ugyan már! Mondhatnák sokan. Érthetetlen és felfoghatatlan az egész. Nem is tud vele az ember mit kezdeni.

Pontosabban annyit tud kezdeni vele, hogy „mitológiátlanítja” az ünnepet. Így lesz a titoktól megfosztott karácsonyból szeretet- és fenyőünnep vagy eladhatóan idilli Holiday Time, melynek a középpontjában Rudolf áll, a vörös orrú rénszarvas. Karácsony igazi jelentősége, mély értelme, mondanivalója megkopott az idők során. Ám Isten

ma is van egy isteni és egy emberi síkja. Bár Jézus születése ott és akkor egyszeri és megismételhetetlen történés volt, mégis ez az esemény ismétlődik meg, amikor valaki hitre jut, amikor valakinek az életében először vagy újra megszületik Krisztus. Isteni a bennünket megszólító Ige, de emberi a szó, a prédikáció szava, ahogy az elér hozzánk. Isteni a Szentlélek, mely megeleveníti és szívünkbe hozza az ígét. Ugyanakkor emberi az, ahogyan az világos beszéden, az igehirdetés és a Biblia szavain keresztül, meg egy darabka kenyéren és boron keresztül elér hozzánk. Karácsonykor a menny és a föld összeért. Isteni és emberi találkozott. S a csoda az, hogy ez 2022 karácsonyán is megtörténhet. Krisztus megszülethet bennünk.

Krisztus megfogant valaki életében, ott az ember krisztushordozóvá válik. Mária küldetése véget ért Krisztus kihordásával. De az Ő feladata számunkra nem ér véget. Mert az egyháznak, a gyülekezetnek és minden egyes keresztyénnek az élete: a krisztushordozás. Az a feladatunk, a küldetésünk, hogy Krisztust hordozzuk, tükrözzük, adjuk bele ebbe a világba. Az a dolgunk, hogy Krisztust, ha már bennünk él, vigyük oda, azoknak az életébe és élethelyzeteibe, akiknek igen nagy szükségük van rá. Hogy a Krisztust imitáljuk, utánozzuk, s így hordozzuk őt a hétköznapiakban is. Odahordozni Krisztust az életünkkel a másik ember elé. Odaosztani Krisztust. Ez a karácsony küldetése!

Hős Csaba

Mozaiik Tudta-e, hogy...

Vajas-dióslepény. 2 dg. élesztőt, 1 és fél deci cukros tejben 1 percre áztatunk. 60 dg. lisztet, 1 késhegynyi só, 2 kanálfejni cukor és 25 dg. jól elmorzsolt vaj, 3 tojás sárgája és az élesztő összekeverésével a tésztát jól kidolgozzuk. Mint a rétestésztát, táliban másfél óráig kelni hagyjuk, azután deszkán kétfelé vágjuk. Egyformára kinyújtva, a tepsibe tesszük az egyik felét, a másik felét pedig dióöltetléssel megtöltve ráborítjuk és másfél óráig kelni hagyjuk. Ekkor meleg sütőbe tesszük és lassu tűznél félig megsütjük. Addig az öt tojás fehérjéből kemény habot verünk, benne 20 dg. cukrot jól elkeverünk, azt a lepény tetejére öntjük és lassu tűznél tovább sütjük, hogy a hab fehér maradjon. Ha megsült, deszkán kis kockákra vágjuk. *Töltelék:* 20–25 dg. cukrot 2 egész tojással jól elkeverünk, kevés fahéjat és 30–35 deka őrölt diót öntünk közé és összekeverjük. (A tepsi nagysága lehet 40x30 centiméter.) *(Falusi gazdasszony, Felcsút.)*

Az ünnepek közeledtével sok háziasszony gondolkodik, hogy az elengedhetetlen diós és mákos bejgli mellett milyen süteménnyel lepje meg családját. Szeretném ajánlani egy felcsúti gazdasszony közel száz évvel ezelőtti lejegyzett receptjét, mellyel előkelő helyezést ért el a Pesti Hírlap 1926. november 22-én kiírt pályázatán. A nyertes finomságokat a Vígsházával szembeni Schück étteremben lehetett megkóstolni.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester december hónap legalább hetven esztendőtt megélt születésnaposait is köszöntötte.

Koch Mihály a 93., Schneider János Gyula a 72., Kádas Miklós András a 74., Pataki Sándor a 73., Borsos Mihály a 71., Bankó János a 82., Oláh János a 75., Filvig István Sándor a 77., Murányi Jánosné Ilona a 76., Schmidt János a 78., Papp Lajosné Mária a 75. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Az ünnepre két kis jövevény érkezett közösségünkbe.

Kapusi-Balogh Laura – Balogh Bettina és Kapusi Sándor kislánya – november 9-én,

Tengely Mira – Tengely Andrea és Tengely Tamás kislánya – december 8-án született meg.

A hónap eseménye

Megnyitott a Csúti Csuszoda

December elejétől korcsolyapálya várja a jeges kalandok szerelmeseit Felcsút és Alcsútdoboz határában. A záportározónál kialakított jégpálya használatához a felnőttek számára 1500, a gyermekek számára 1000 forint a korcsolyabérlés, felcsúti lakosok esetében pedig mind a felnőtt-, mind a gyermekjegy 500 forintba kerül.

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

**GONDOS
TÜZÉP**
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

**VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET**

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503

facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szünypusztán
a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Szeretettel várunk
a Mészáros Pub & Pizzeriában!

Akcióinkért, ajánlatainkért
kövess Facebook oldalunkat!

Házhozszállításért hívd a
+36 30 486 2385 telefonszámot!

meszarospub www.mesarospub.hu

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–14.00

(szerdán 9 és 11 óra között tanácsadás),

kedd és csütörtök: 13.00–15.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermeorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekejölési Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Döme László Balázs

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; **hirlap@felcsut.hu**, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu